

Ant, som komme til at ligge indefluttede paa de tre Sider af Veile Amt, inden ikke meget lang Tid maac blive optagne i dette, men jeg finder det rigtigt, at det ikke allerede skeer ved noget af disse Lovudkast.

Derimod er der et Punkt i § 3, som jeg rigtignok meget maatte ønske kunde blive forandret, inden Loven udkommer, nemlig i den sidste Deel deraf, hvori det hedder, at „fra 1ste April 1866 skal ogsaa den øvrige for Kongeriget Danmark nu eller i Fremtiden gjældende almindelige Lovgivning være anvendelig sammesteds, forsaavidt ikke anderledes ved Lov maatte blive bestemt“. Jeg kan for det Første ikke forstaae, hvorfor man skal udsætte til 1ste April 1866 at lade flere af de Love træde i Kraft, som udkomme inden den Tid. Det staaer jo i vor Magt, naar vi have hver enkelt Lov til Behandling, at bestemme, hvorvidt den skal gjælde for disse Districter eller ikke, eller at træffe saadanne Bestemmelser i den, at den derved kan komme til Anvendelse paa dem. Jeg vilde altsaa med Hensyn til de Love, som herefter udkomme, ønske, at man forkortede Terminen eller lod den aldeles falde bort. Hvad den i Kongeriget allerede gjældende Lovgivning angaaer, kan jeg derimod ikke andet end ønske, at man vil træffe en anden Bestemmelse. Det forekommer mig meget uheldigt, at hele denne Lovgivning fra en bestemt Dag, og det en Dag, der ligger saa nær, skal bringes til Anvendelse paa de nye Districter. Det er vel saa, at der ved Lov kan skee Undtagelser deraf, men Regelen bliver fastslaaet her. Det er jo bekjendt, at der i de mange Aarhundreder, hvori Slesvig i visse Henseender har været adskilt fra Kongeriget, har udviklet sig saa store Eiendommeligheder i de Anliggender, som have været særlige, at det vilde gribe i høi Grad forstyrrende ind i en Mængde private og daglige Forhold, naar en saadan pludselig Indførelse af hele den nu bestaaende kongerigske Lovgivning fandt Sted. Der er store Forskjelligheder i meget vigtige Forhold; jeg skal f. Ex. erindre om Civil-, Arve- og Skifteretten, om den hele Skatteansættelse til Hartkorn i Kongeriget istedetfor efter Plouge i Slesvig og den derpaa grundede Lovgivning, tildeels om Landbo- og Nærings-Lovgivningen

og flere saadanne vigtige borgerlige Anliggender. Jeg har vel forstaaet af Motiverne, at det er Regjeringens Tanke allerede i dette Aar at forelægge forskjellige Love, der skulle gjøre Undtagelser fra den almindelige Regel, men for det Første har Regjeringen slet ikke ladet os vide, hvilke Undtagelser den har ifinde at gjøre, saa at vi, naar vi stemme over dette Forslag, i Grunden stemme aldeles i Blinde, og dernæst er det ganske klart, at paa denne Maade bliver Regjeringen alene Herre over Stillingen. Det vil da blive Tilfældet, at enhver af disse Undtagelseslove, som Rigsdagen og Regjeringen ikke enes om, ikke træder i Kraft, og at altsaa den kongerigske Lovgivning ogsaa i den Henseende bliver den gjældende fra 1ste April 1866. Det var dog langt naturligere, at i saadanne Forhold, hvori Regjering og Rigsdag ikke bleve enige, blev den kongerigske Lovgivning ikke indført i disse Districter, men Alt blev ved det Gamle. Men selv om der kunde komme Overensstemmelse tilveie mellem Regjering og Rigsdag om alle de Sager, der skulde undtages fra den almindelige Regel, er det jo dog ogsaa klart, at et Aar er en meget kort Tid til at ordne, hvad flere Aarhundreder have, saa at sige, bragt i Uorden; det er en meget kort Tid i og for sig, og den bliver naturligtviis endnu kortere derved, at dette Aar vil blive optaget af mange og vigtige Arbejder, som kun vilde leevne ringe Tid til dette i Forhold dertil mindre vigtige Arbejder. Dertil kommer endnu, at, naar Regjeringen har paaberaabt sig det Uønskelige i, at de paagjældende Egne ere repræsenterede i Rigsdagen, inden disse Undtagelseslove tages for, maa dette Hensyn naturligtviis endnu mere gjælde om den Lov, hvorved vi slaae den store Hovedregel fast. Have vi først taget Hovedbestemmelsen, forekommer det mig, at Undtagelserne lettere maatte kunne tages uden Egnenes Repræsentanter. Netop her gjælder det ikke at træffe en saa vigtig og afgjørende Bestemmelse, uden at Egnene selv faae Leilighed til, at udtale sig derover. Jeg vilde endogsaa finde det uheldigt, om man vilde lade vedkommende Repræsentanter, der kom hertil, de være nok saa meget inde i de stedlige Forhold og nok saa meget bekjendte med hele vor Lovgivning